

Omnibus

Familiegeluk

Groteletterboek

Verre liefde

Liefde overwint alles

De droom die werkelijkheid werd

In deze omnibus draait het om families.
Geluk vind je in je eigen familie, maar wat nu
als het juist je naasten zijn die je geluk in de
weg staan?

Verre liefde - Gerda Pennings

Tessa zit gevangen in haar huwelijk met de
liefdeloze Tim. Als ze zwanger raakt van
Rico, weet ze niet meer hoe het nu verder
moet.

Liefde overwint alles - Joke Aarts

Jessica wil trouwen met haar vriend, de
Surinaamse Nederlander Orlando. Jessica's
vader speelt ieder jaar Zwarte Piet. Maar dan
speelt de Zwarte Pietdiscussie op en die laat
hen geen van allen onberoerd.

De droom die werkelijkheid werd -
Frederika Meerman

De zusjes Rita en Tina hebben hun ouders
nooit gekend, en daarom gaan ze op
onderzoek uit.

ISBN 978-94-6260-235-9

Familiegeluk omnibus

Bevat de titels:

Verre liefde

Liefde overwint alles

De droom die werkelijkheid werd

Uitgeverij De Rode Tulp

De personages en situaties in deze verhalen zijn verzonnen en enige gelijkenis met bestaande personen of situaties berust dan ook geheel op toeval.

ISBN 978-94-6260-235-9

NUR 344

© 2019 Uitgeverij De Rode Tulp, Amsterdam

Imprint van Uitgeverij De Graveinse Abeel

www.uitgeverijderodetulp.nl

mail@uitgeverijderodetulp.nl

Omslagontwerp/bewerking: Uitgeverij De Rode Tulp

Omslagfoto: © Depositphotos/Uitgeverij De Graveinse Abeel

Auteurs: Frederika Meerman, Gerda Pennings, Joke Aarts

Oorspronkelijke uitgave:

Verre liefde 2012

Liefde overwint alles 2015

De droom die werkelijkheid werd 2016

Dit boek is ook te verkrijgen als boek met een reguliere (kleine) letter. Het papier van dit boek heeft het FSC-keurmerk: de grondstof is afkomstig van verantwoord beheerde bossen om wereldwijd de bossen te behouden.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, hetzij elektronisch, hetzij mechanisch, door middel van druk, fotokopie, film, geluidsband of op welke andere wijze dan ook en/of opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

<i>Verre liefde</i>	6
<i>Liefde overwint alles</i>	204
<i>De droom die werkelijkheid werd</i>	354

Verre liefde

Greta Pennings

Tessa zit gevangen in haar huwelijk omdat ze geen emotionele band voelt met haar man Tim. Als Tessa, op vakantie zonder Tim, Rico ontmoet, wordt ze verliefd. Tessa heeft niet aan Rico verteld dat ze getrouwd is. Als ze dat uiteindelijk toch doet, schrikt Rico daar zo van, dat hij meteen vertrekt. Tessa gaat terug naar huis en ontdekt dat ze zwanger is van Rico. Hoe moet het verder?

1.

De donkere slaapkamer benauwde Tessa meer dan ze eigenlijk kon verdragen. Ze lag met open ogen rusteloos te woelen en te draaien in het warme bed. Tim, haar man, die naast haar lag, had nergens last van en scheen niets te merken van haar onrust. Hij sliep als een blok en snurkte nogal luidruchtig.

Tim had die avond weer eens willen vrijen. Dat was de laatste tijd een weinig voorkomend verlangen bij hem. En ze moest toegeven, ze zag er ook helemaal niet meer naar uit dat het gebeurde. Als hij, na korte tijd, klaargekomen was, draaide hij zich om en viel meteen naast haar in slaap.

En het was dan ook de enige gelegenheid dat hij bij haar bleef slapen. Alle andere dagen sliep hij in zijn werkkamer. Het vrijen was gelukkig een uitzondering geworden en het gebeurde zonder enige warmte of liefde tussen hen. In het begin van hun trouwen had hun samenzijn nog wel

enige hartstocht gekend. Maar nu, nog geen twee jaar na hun trouwdag, had Tim blijkbaar genoeg aan een keertje per maand en als hij geen zin had om te vrijen, bleef hij in zijn werkkamer slapen. Daar had hij al een poosje geleden een eigen bed neergezet.

Tessa verafschuwde altijd die lange, eenzame nachten in het echtelijke bed. Ze had zich toch heel wat meer voorgesteld van het huwelijkse leven. En ze miste zo heel erg de warme voldoening na afloop van een hevige, hartstochtelijke vrijpartij. Ze hunkerde naar de intieme, liefdevolle vereniging met een ander lichaam. En het niet kunnen voldoen aan die felle hunkering verhardde zich in haar en deed haar knappe uiterlijk beslist geen goed. Tessa verzuurde langzaam, zonder dat ze er eigenlijk zelf erg in had. Er was een harde trek om haar, eens zo vaak lachende, mond gekomen. Ze snauwde Tim af en smeed soms, uit frustratie, een bord kapot tegen de muur. Ze vroeg zich weleens af, of het misschien aan haar lag dat hij zo afstandelijk was geworden. Was ze dan niet aantrekkelijk genoeg meer voor Tim? Maar toen

ze hem dat recht op de man af had gevraagd, zei hij dat ze niet zo moest zeuren en verdween naar zijn werkkamer. Dat onverschillige antwoord kwetste haar wel heel erg. Ze wilde voelen dat ze leefde, ze wilde begeerd en bemind worden. Maar alle liefde verkrampde in haar en leek op zeker ogenblik dood te bloeden. Ze begreep wel, dat ze beslist iets moest doen om deze uitzichtloze situatie te doorbreken, maar ze wist niet wat ze zou kunnen doen om Tim te kunnen behagen. Zelfs de verleidelijke setjes met doorschijnend ondergoed en de minieme slipjes deden hem niets. “Dat is toch werkelijk zonde van het geld?” zei hij, als hij haar in een uitdagend negligé zag. “Dat geld hadden we beter aan het huis kunnen besteden.” En dan voelde ze zich nogal belachelijk in haar poging om hem te behagen en trok ze gauw wat anders aan.

Tessa ging wel, sinds een tijdje, twee keer in de week ‘s avonds naar de sportschool en dat was een remedie om haar gevoelens van onlust een beetje af te reageren. Ze werkte zich daar in het zweet met de bankoefeningen en de lopende band. Ze kreeg, ongemerkt, een strak en gespierd lichaam.

En er waren best wel kerels op de sportschool die meer dan een oogje aan haar waagden. Zeker in de gemengde sauna, na afloop van de training, werd ze nogal openlijk bewonderd. Tessa was zeker niet mager, eerder iets meer gevuld dan het modebeeld zou aangeven. Ook was ze niet echt een schoonheid in de klassieke zin van het woord. Maar ze was wel degelijk zeer aantrekkelijk met een figuur dat op de goede plaatsen meer dan stevig was gevormd. Ze was toch ook nog maar pas tweeëntwintig. Een paar keer op de zonnebank hadden haar tere huid een weinig gebronsd. Haar rode haar vlamde rond haar aantrekkelijke gezicht als een pioenroos boven het maaiveld uit. Veel meiden in de sauna keken jaloers naar haar weelderige haardos. En als ze daar was, dan kon je, omdat ze alleen maar haar oksels schoor, open en bloot zien dat haar rode haar geen verfje had gehad, maar heel echt en natuurlijk was.

“Maar, wat had ze eraan?” bedacht Tessa mistroostig in haar benauwde bed. Hier lag ze dan, terwijl Tim, haar man, naast haar lag te snurken. Eens per maand zo’n slappe

vrijpartij, waarbij hij meer aandacht had voor het zorgvuldig aanbrenge van zijn condoom dan voor haar uiterlijk. En dat gefriemel met het voorbehoedsmiddel duurde nog langer dan de hele vrijpartij. Zodra Tim zijn gerief had bereikt, viel hij in slaap. Zelfs zonder nog even een liefkozing of een tedere kus. Tessa moest met moeite haar tranen terugdringen. Wat zou er nou terecht komen van haar toekomst, als het leven met Tim, na nog geen twee jaar huwelijk, nu al zo'n mistroostig gebeuren was?

Hij begon ook al echt een ouwelijke vent te worden. Hij was niet echt lelijk, maar zijn gezicht had voortdurend een norse en verongelijkte uitdrukking. En hij begon al aardig kaal te worden.

“Dat zit in de familie,” zei hij dan, ter verontschuldiging.

Inderdaad was zijn vader ook zo kaal als een biljartbal. En die had ook nog allemaal van die bruine verkleuringen op zijn schedel. Tessa rilde bij het idee dat Tim ook zo'n kop met bruine vlekken zou krijgen.

Ze was deze avond naar de training geweest en

ze dacht even aan die aardige man die daar ook trainde. Hij nam vaak een toestel dicht bij haar in de buurt en dan probeerde hij een gesprekje aan te knopen. Ze vond hem beslist een knappe vent. Hij was gespierd en breedgeschouderd. Zijn gezicht was aantrekkelijk en had een open uitdrukking. Hij zou een jaar of dertig kunnen zijn.

“Ben jij nog vrij?” had hij haar een tijdje geleden gevraagd.

“Ik ben getrouwd,” had ze kortaf geantwoord.

“O, dat is wel jammer,” had hij gezegd, met spijtige klank in zijn stem, “want ik vind je heel erg mooi. Zou je toch niet eens een keertje met mij uit willen gaan. Je hebt van die mooie groene ogen, die zou ik weleens een keertje willen zien stralen.”

Tessa was geschrokken van zijn opmerking over haar ogen. Ze had verder geen antwoord gegeven en had stug door getraind. Zijn opmerking, dat ze mooi was, had haar ijdelheid wel gestreeld. Maar aan de andere kant, vroeg ze zich af, was het zo duidelijk te zien dat ze niet erg gelukkig was?

Dat was niet zo best, daar moest ze zeker iets aan doen, alleen, tsja, ze wist niet wat. Maar om nou

met die man een avontuurtje te beginnen, dat zag ze niet als een goede remedie.

Ze had, ze was uiteindelijk ook maar een mens, zich toch weleens voorgesteld, hoe een vrijpartij met hem zou zijn. Natuurlijk zou ze dat nooit kunnen laten gebeuren, maar het idee om zijn gespierde lichaam te voelen en te strelen, wond haar wel op. En ze fantaseerde, dat hij dan haar lichaam en haar lust zou ontdekken. Maar toch, in het echt? Nee, zoiets wilde ze beslist niet. Ja, als ze nou nog vrij was en niet getrouwd, dan, ja dan... Ze luisterde soms weleens naar de gesprekken van de andere dames. En dat die, ondanks dat ze getrouwd waren, geregeld met een andere man een kortstondig avontuurtje beleefden.

“Ik zou hem natuurlijk niet de hele dag om me heen moeten hebben,” zei het donkere vrouwtje naast haar.

Zij had van die grote borsten, waarmee ze altijd uitdagend wiebelde in haar laag uitgesneden sportpakje. Ook in de sauna wist ze best wel de aandacht op haar boezem te vestigen. Tessa vond ze eigenlijk wel erg groot, in vergelijking met haar eigen kleinere, maar zeer stevige borsten die fier

vooruit priemden. En die dingen van dat andere mens hingen ook nogal slapjes naar beneden, maar dat schenen de meeste mannen niet erg te vinden, getuige hun begerige blikken op de weelderige uitrusting.

“Nee hoor, ik moet er niet aan denken, de hele dag tegen zo’n vent aan te kijken,” zei het donkere vrouwtje en wiebelde nog eens met haar voorgevel. “Maar de seks was meer dan verrukkelijk, veel beter dan met mijn Jan. Hij wist me behoorlijk op te warmen.” Ze giechelde een beetje dommig. “ik kan hem jullie echt aanbevelen, dames.”

2.

Een harde wind loeide rond het huis waar zij en Tim sinds hun trouwen woonden. Het was een vrij luxe huis en stond in een stille buitenwijk van Almere.

Tim had het gekocht met hun beider spaargeld als aanbetaling. Dat was natuurlijk niet zo erg veel geweest, maar de ouders van Tessa hadden genereus een huwelijkscadeau van vijftwintigduizend euro aan het paar gegeven. Ook de ouders van Tim wilden zich niet laten kennen en hadden hetzelfde bedrag te leen gegeven. Tegen een rente van zes procent. Tims vader had met een zuinig mondje gezegd dat ze er zo lang over mochten doen als ze wilden om het af te lossen. Per slot van rekening was het allerbeste nog niet goed genoeg voor zo'n mooie schoondochter.

“Wat een krenten zijn het toch,” zei Tessa's vader, die een vreselijke hekel had gekregen aan de ouders van Tim en ze niet kon luchten of zien.

Maar Tim en zij hadden het geld nu eenmaal nodig om een hypotheek te kunnen krijgen, dus aanvaardden ze de lening noodgedwongen.

“Och kom,” zei Tim, toen Tessa hem eens vroeg of hij het niet renteloos van zijn ouders had kunnen krijgen, “bij de bank betaal je nog veel meer aan rente. En het groeit mijn ouders ook niet op de rug. En als ze dood gaan, is het toch ook weer van ons.” voegde hij er nog aan toe. “Ik ben enig kind, nietwaar?”

Hij vond het ook niet nodig om geld te spenderen aan dure trouwringen. “Dat is allemaal maar onzin,” zei hij.

En ze kochten een paar eenvoudige zilveren ringetjes. Het huwelijksfeest, als je het zo mocht noemen, bestond uit een etentje bij de ouders van Tim. Het werd een maaltje van boerenkool met rookworst van de Hema.

“Dat is echt de lekkerste,” zei Tims moeder, nadat ze de worst had verdeeld in acht stukjes.

Het huis dat ze kochten, was inderdaad luxueus. Toen ze het voor de eerste keer bezichtigden,

zag Tessa de grote slaapkamer en voelde zich er meteen thuis. Naast de grote slaapkamer waren er nog drie kleinere kamers.

“Oh, kijk eens,” zei Tessa, toen ze de deur opende van één van die kamers, “dit gaat de kinderkamer worden, vind je niet, Tim?”

Ze zag in gedachten al een wiegje staan in de ene hoek. Een rotan wiegje, bekleed met blauwe stof. Of het nou een jongen of een meisje zou worden, het moest blauwe bekleding zijn. Ze hield absoluut niet van roze.

“O, en kijk eens Tim, daar maken we dan een leuke speelhoek. En als er een tweede kindje komt, dan zetten we daar het bedje neer en gaat de baby in het wiegje in de andere kamer. Ze keek naar het grote venster: “En daar komen van die leuke gordijntjes voor, met speelgoedfiguurtjes. O, ik vind het echt een mooi huis.”

Tim had niets gezegd. Hij had het nooit over kinderen gehad, maar ze had aangenomen dat hij ook wel een paar koters in huis zou willen hebben. Later had ze begrepen dat Tim absoluut geen kinderen wilde. Maar in het begin dacht ze nog heel naïef dat het krijgen van een kleintje

voor hem net zo fijn zo zijn als voor haar.

Maar toch was er een kind gekomen: een klein jongetje die ze Tilo genoemd had. Tim was razend geweest en had haar verweten dat ze stom was geweest. Een ander probleem was de hypotheek. Tessa wist, dat het voor Tim niet gemakkelijk was om de best wel hoge hypotheek te kunnen betalen. Zij had al eens aangeboden om ook een paar dagen in de week te gaan werken. Dan zou Tim overdag voor de kleine Tilo moeten zorgen, hij werkte toch immers thuis. Maar Tim wilde daar niets van weten. Hij reageerde nogal bits en zei scherp:

“Denk er goed om, jij bent de moeder en Tilo heeft jou nodig.”

Maar dat was maar een uitvlucht. Het was eenvoudig zo, dat Tim huiverde van het idee dat hij Tilo zou moeten verschonen of er mee zou moeten spelen.

Ze waren nu dus bijna zes jaar getrouwd en ze wist, dat haar huwelijk niets meer voorstelde. Overdag was Tim altijd bezig in zijn werkkamer en liet zich alleen maar zien als hij moest eten. Tim deed de boekhouding voor een groot aantal

bedrijfjes en had daar meer dan een dagtaak aan. En als Tim aan het werk was, dan wilde hij absoluut, dat de kleine rustig zou blijven en dat hij er geen last van zou hebben. Als het knaapje erg rumoerig was, en dat gebeurde nogal eens, dan kwam Tim naar de huiskamer en mopperde en vloekte tegen Tessa, dat ze voor de donder de kleine stil moest houden. Anders zwaaide er wat. Nou was dat makkelijker gezegd dan gedaan. Tilo was een actief ventje en sliep maar erg weinig, zodat Tessa een groot deel van de dag bezig was om hem rustig te houden. En natuurlijk lukte dat niet altijd en dan kwam Tim weer boos roepen, dat het nou eindelijk afgelopen moest zijn met die herrie. En dan ging Tessa maar noodgedwongen met Tilo wandelen en bleef dan een paar uur weg. Ze was sinds haar zwangerschap erg bevreesd geworden voor Tim want ze kende zijn plotselinge heftige explosies van woede.

3.

Dat Tim helemaal geen kinderen wilde hebben, begreep ze te laat. Hij was altijd zo heel erg voorzichtig met voorbehoedmiddelen en controleerde alles voordat ze gingen vrijen. Alleen op de werkelijk risicovrije dagen werd het condoom niet gebruikt. Hij had daar een heel systeem van gemaakt op zijn precieze boekhoudermanier. En zij moest altijd opgeven wanneer ze ongesteld was, dan kon hij dat in zijn systeem invoeren. En dat allemaal, opdat ze vooral niet zwanger zou raken. Toen hij destijds dan ook hoorde dat Tessa al drie maanden in verwachting was, had hij het een ramp gevonden en was in een razende woede ontstoken.

“Hoe kun je in godsnaam nou zo stom zijn, om zwanger te raken,” had hij met een kwaai, verhitte kop uitgeroepen toen ze het hem vertelde.

Tessa had gezwegen, wat moest ze ook zeggen?

“Ik zal je wat vertellen!” had hij geschreeuwd “Je

laat het weghalen en gauw ook, ik ga niet opdraaien voor jouw stomiteiten en een kind erbij kan ik helemaal niet hebben. Dat kost me veel te veel geld en dat heb ik hard nodig voor ons huis.”

Verschillende keren had hij daarna, éérst gesmeekt, en tenslotte geëist, dat ze het kind weg zou laten halen. Hij had al een arts geregeld en daar zou ze dan naar toe moeten. Hij wenste geen tegenspraak. Tessa weigerde echter pertinent en probeerde hem duidelijk te maken, dat ze nooit of te nimmer een abortus zou laten plegen.

Tim had geschreeuwd, hij had gevloekt en gedreigd. Tessa had terug gesnauwd dat hij een ellendige egoïst was, die alleen maar aan zichzelf dacht. Tenslotte werd het een zo hoog oplopende ruzie, dat hij haar een harde klap in haar gezicht had gegeven. Tessa was zo verbaasd, dat ze het niet kon geloven. Die gewelddadigheid had ze nooit verwacht van hem. En nu had hij haar geslagen. En het deed nog gemeen pijn ook. Ze was huilend het huis uitgelopen en doelloos had ze een hele tijd door de straten gedwaald. Toen ze thuis kwam, zag ze Tim niet, maar ze dacht dat hij waarschijnlijk in zijn werkkamer zou zijn. Het kon haar eigenlijk ook niets meer schelen,

de klap was behoorlijk hard aangekomen en ze had een barstende koppijn. Ze nam een kop thee met citroen en ging naar bed. Ze kon het haast niet geloven, dat Tim haar zo hard had geslagen. Dat had ze niet van hem verwacht. Ze bleef piekerend in haar bed liggen en het duurde erg lang voordat ze in slaap viel.

Maar ondanks Tims hardhandige optreden bleef ze koppig en stellig volhouden dat ze er absoluut niet aan dacht om een abortus te laten plegen en dat ze het kind wilde houden.

“Luister nou eens goed naar mij!” had hij de volgende morgen tegen haar gebruld. “Dit gedrag van jou is onverantwoordelijk. Neem eens een voorbeeld aan mijn ouders, die hebben eerst hun huis afbetaald en toen pas besloten ze om een kind te nemen.”

“Ja, dat is waar,” had ze geantwoord, uiterlijk ijsig kalm, maar inwendig laaiend van woede. “En nu zijn ze tachtig jaar en had jij een jeugd met ouders die je opa en oma zouden kunnen zijn. Daarom ben je zeker zo’n ontzettende flapdrol geworden.”

Tim verbleekte en staarde haar een ogenblik aan, Toen haalde hij uit en gaf haar weer een harde klap in het gezicht. Voordat ze van haar schrik was bekomen en iets kon zeggen, was Tim al naar zijn kamer gegaan en liet hij haar verbijsterd achter.

Ze huilde van pijn en vernedering. Er maakte zich een kolkende drift van haar meester. Haar wang gloeide en stak. Ze pakte haar jas en ging, blind van woede, naar buiten. Met een knal sloeg ze de deur achter zich dicht.

En weer slenterde ze doelloos rond door straten die grotendeels verlaten waren. Een enkele voorbijganger haastte zich naar een onbekende, maar wellicht welkome, bestemming. En zij dwaalde maar rond zonder enig perspectief voor de toekomst. En misschien was wel het ergste, dat ze besepte dat het allemaal niet zo had hoeven te lopen. Als ze eerder maar eerlijk was geweest, dan, ja dan...

Uiteindelijk besloot ze naar haar beste vriendin Irma te gaan en daar vertelde ze haar, huilend van ellende, het hele verhaal over het slaan van Tim. Irma en zij waren hartsvriendinnen sinds hun

kleutertijd. Irma was ook een jonge vrouw, net zoals Tessa.

Nu Tessa getrouwd was met Tim, zagen ze elkaar wel wat minder, maar toch nog vrij geregeld als het Tessa weer eens te veel werd in haar eigen huis. Irma was niet getrouwd, ze had geregeld het een of andere vriendje, maar het duurde nooit zo erg lang.

“Ach,” zei Irma altijd opgewekt, “eens zal de ware wel komen, maar tot die tijd behelp ik me met wat goeie minnaars.”

Irma probeerde haar zo goed en kwaad als het kon te troosten en zei haar dat ze deze nacht wel bij haar kon blijven slapen.

Ze praatten een lange tijd met elkaar. Irma was eigenlijk haar enige vriendin. Een knappe meid met aan elke vinger wel tien aanbidders. En ze genoot er met volle teugen van. Haar donkere huid getuigde van een ouderlijke inbreng van Afrikaans bloed. Het maakte haar, met haar kroeskop, alleen nog maar meer aantrekkelijker voor de vele vriendjes.

“Het is natuurlijk wel een beetje je eigen schuld, meid,” zei Irma, “je had best wat voorzichtiger

kunnen zijn.”

“Ja, dat zal wel,” zei Tessa bitter, “maar het is nou eenmaal gebeurd en ik vind dat Tim niet het recht heeft om mij te slaan.”

Daarin was Irma het met haar eens. Tenslotte dronken ze samen nog een kopje thee en gingen slapen in Irma's grote bed. Toen ze dat bed had gekocht, had ze tegen Tessa gezegd: “Tsja, je moet altijd op alles voorbereid zijn. En ik slaap graag ruim, ook met z'n tweeën.”

4.

Tim had gedurende haar hele zwangerschap geklaagd en gemopperd, dat ze het niet konden betalen en dat een kind veel te duur was en dat hun huwelijksleven nu helemaal naar de knoppen was en hoe ze nou de hypotheek moesten opbrengen. Tessa wist nog, als de dag van gisteren, hoe die voortdurende verwijten haar hadden gekwetst, misschien nog wel meer dan de klappen die hij haar had gegeven.

Zij had altijd graag kinderen willen hebben. Ze kende Tim al vanaf de basisschool, toen ze buurkinderen waren. Eigenlijk als vanzelf was er een relatie ontstaan tussen hen beiden. Niet dat Tessa geen andere vriendjes had gehad. En maagd was ze ook al niet meer. Dat was gebeurd toen ze achttien jaar was en een jongen haar, ná een feestje, had meegetroond naar het huis van zijn ouders, waar hij nog woonde. Die waren niet thuis die avond. Het ontmaagden was niet echt een hemelse ervaring vol verrukking geweest. De jongen,

Frederik heette hij, wist ze nog, had zijn kleren uitgetrokken. Hij had een condoom gebruikt, daar had ze wel op gelet. Hij had haar rok opgeschoven en haar slipje uitgetrokken. Het was niet al te zachtzinnig gegaan en voordat Tessa het eigenlijk wist, lag hij al op haar. Al met al had het nog geen drie minuten geduurd. Daarna waren er nog wel een paar meer bevredigende kortdurende relaties geweest. Maar echt van seks genieten was er toch niet bij geweest. Het gevoel van 'dit is de ware' had ze nog nooit ervaren.

Toen Tim haar dus eens vroeg om met hem uit te gaan, leek het haast vanzelfsprekend om bij hem te blijven. Het was een vertrouwde omgang en ze kenden elkaar al zo lang.

Toen Tim en zij hun opleiding bijna hadden voltooid, hadden ze zich verloofd en hadden besloten om te gaan trouwen. In het begin was het best wel een prettige relatie geweest. De seks was niet onplezierig en ze gingen geregeld uit. Maar al vrij gauw, een dik jaar na hun huwelijksdag, was er geleidelijk aan veel veranderd. Ze zag Tim alleen maar als hij kwam eten en als ze zelf eens naar zijn werkkamer ging. Maar dan vroeg hij of

ze weg wilde gaan. Want ze stoorde hem bij zijn werk. Ook het uitgaan was er niet meer bij.

“We hebben de centjes veel te hard nodig voor het huis,” zei hij dan.

En dan zuchtte ze maar eens diep en wist niets te zeggen.

Zo nu en dan had Tessa, heel voorzichtig, het onderwerp ‘kinderen’ weer eens aangesneden.

“Het zou toch plezierig zijn, als er hier een paar kindertjes zouden rondlopen,” zei ze dan. “Het is hier vaak zo stil als jij ‘s avonds zit te werken.”

Maar Tim wilde het niet.

“En ik werk toch ook,” zei Tessa dan, “en ik kan mijn baan best wel aanhouden, ook na de geboorte. Jij bent toch altijd thuis en dan kun jij een beetje zorgen voor de baby.”

Ze had haar baan als secretaresse bij een advocatenkantoor ook na hun trouwen niet opgegeven.

Ze dacht, dat hij ontplofte.

“Wat?” schreeuwde hij. “Denk je dat ik een babysitter ben? Hoe haal je dat in je domme kop? Wat jij verdient, is veel te weinig om een baby te kunnen onderhouden. En ik wil er verder

niets meer over horen. Als ik het financieel verantwoord vind, dan beslis ik wel of en wanneer we een kind zullen nemen. Daar heb jij je maar bij neer te leggen, punt uit.”

Hij keek haar kwaad aan, draaide zich om en stampte naar zijn werkkamer, waar hij de deur hard achter zich dicht smeed.

Tessa bleef verdrietig achter. Ze slenterde naar de keuken en begon lusteloos de aardappelen te schillen voor het avondeten.

Ze voelde zich gedeprimeerd. Wat was dit nou voor een leven?

Als Tim moest beslissen wanneer ze een kindje zouden krijgen, dan was zij misschien al vijftig of zo. En dan kreeg het kind twee oude mensen als papa en mama, net als de verzuurde ouders van Tim. Nou, dat was een leuk vooruitzicht.

Het vrijen gebeurde daarna nog maar sporadisch.

Als het meer dan een keer per maand gebeurde, dan was dat een uitzondering. Ach, natuurlijk hield ze nog wel van hem, maar soms droomde ze weleens van een leven met een puur hartstochtelijke man, die haar vurig beminde en waarbij ze tot een heerlijk hoogtepunt zou kunnen

komen. Maar met haar echtgenoot gebeurde het simpelweg niet meer.

“Ik ben niet zo’n minnaar,” zei Tim dan, als ze hem weleens vroeg of hij geen zin had om te vrijen.

“Ja, dat zal best, maar ik heb er wel behoefte aan,” zei Tessa. “Ik wou dat je eens wat vaker met me vrijde. Je lijkt wel een ouwe kerel van tachtig. En die doen het, denk ik nog wel vaker.”

Daar werd hij dan enorm boos om en hij kreeg een rode kop van kwaadheid. Zijn mond vertrok in een nare grijns en hij keek of hij haar iets aan wilde doen. Maar hij beheerste zich en zei verder geen woord meer. Woest beende hij dan naar zijn veilige haven, zijn geliefde werkkamer.

Ook het gegeven dat hij geen kinderen wilde, werd steeds vaker een twistpunt tussen hen.

“Maar waarom wil je dan geen kinderen?” had Tessa hem zo vaak gevraagd. “Het is toch plezierig om een kinderstemmetje in dit huis te horen?”

En altijd antwoordde hij dan, dat dit huis maar eerst eens moest worden afbetaald.

“Maar dat duurt nog wel dertig jaar,” riep ze dan wanhopig uit.

“Dat zal wel,” zei hij, “maar wat het zwaarste is, moet het zwaarste wegen,”

“Maar dan zijn we te oud om kinderen te krijgen,” huilde Tessa. “En dan krijgen onze kinderen net zulke ouwe zeurpieten als ouders als die van jou.”

Dan verstrakte zijn mond en zag ze dat hij zich met moeite kon beheersen. Hij staarde haar dan broeierig aan, zei geen woord, maar zijn ogen schoten vuur. Op zulke momenten kreeg Tessa een naar en angstig gevoel van binnen. Ze dacht dan dat hij haar zou aanvallen en weer zou slaan. Maar, na wat een eindeloze tijd leek, draaide hij zich om en ging naar zijn werkkamer en bleef daar de rest van de avond.

Totdat zij, moedeloos en verdrietig om zijn halsstarrigheid, met tranen in de ogen, naar bed ging. En waar ze wachtte tot hij ook kwam. Hoewel van slapen meestal niet zoveel kwam door haar sombere gedachten.

En het werd langzamerhand van kwaad tot erger. Als zij maar het woord ‘kind’ gebruikte, dan vloog hij woedend op en verdween weer naar zijn werkkamer. Hij had daar, niet lang geleden, een bed neergezet en kwam vaak helemaal niet

naar hun slaapkamer. Alleen als hij met haar wilde vrijen, dan kwam hij nog wel naar haar toe. Hoewel dat maar zelden gebeurde.

Nee, het huwelijk was helemaal niet wat Tessa er zich van had voorgesteld.

Ze werd neerslachtig en kribbig en ze snauwde Tim af. Het eerst zo fraaie huis leek een tombe te worden. Een plek waar ze van begon te gruwen omdat er geen liefde meer was. De leuke gordijnen in de woonkamer, die ze zelf genaaid had, kwamen haar voor als de toegang naar een aula. Alles in het huis benauwde haar en maakte, dat de rillingen haar soms over de rug liepen. Als ze van haar werk kwam, dan was het stil en leeg in de woonkamer. Tim hoorde ze niet, die was in zijn eigen kamer en nam zelfs niet de moeite om haar gedag te zeggen. Hij liet zich niet zien en gaf nooit meer antwoord als ze op zijn deur klopte en gedag zei. Hij zocht altijd de stilte en de eenzaamheid van zijn werkkamer. Kwaad ging ze dan naar de kamer en zette dan balorig de muziek heel hard en liet de bassen dreunen door de stilte van wat haar een graftombe toe scheen.

Dan stormde Tim kwaad zijn kamer uit en brulde

dat ze die pokkeherrie moest afzetten anders zou hij voor de donder die hele installatie naar de verdommenis schoppen. Woest draaide hij dan de volumeknop naar nul en stampte naar zijn veilige haven.

Moedeloos ging ze dan maar voor een poosje naar Irma, haar hartsvriendin, en stortte haar hart bij haar uit.

“Tsja, meid, dat is nou het mooie huwelijksgeluk waar je zoveel over leest in die romannetjes,” probeerde Irma haar te troosten, maar dat lukte niet zo erg goed met dit antwoord.

Zelf was Irma nog vrij en genoot zoveel mogelijk van die vrijheid. Ze had om de haverklap een andere man aan de haak en ze was geregeld op vakantie met één van haar minnaars. Tsja, als Tessa alles van tevoren had geweten...